

Sygn. akt OSD 7/16

Postanowienie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]
z dnia 21 marca 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Laura Mních (sprawozdawca)
r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Sonia Stanik

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Sylwii Wiązowskiej-Grehl

W sprawie zażalenia [REDACTED] na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 stycznia 2016 r. [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia w sprawie skargi na czynności radcy prawnego [REDACTED]

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 stycznia 2016 r., [REDACTED] w sprawie umorzenia dochodzenia,
- II. kosztami postępowania w kwocie 954,90 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

Laura Mních

Maria Kohlberger-Wierzbowska

[REDACTED]

[REDACTED]

sygn. akt OSD 7/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2015 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wpłynęła skarga Pana [REDACTED] na postępowanie radcy prawnego [REDACTED]. Skarga została według właściwości przekazana do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED].

Skarżący zarzucił radcy prawnemu działanie na jego szkodę i w interesie przeciwników procesowych [REDACTED] dodatkowo wskazał, że mimo zapewnień radcy prawnego sprawa została rozstrzygnięta na niekorzyść Skarżącego, radca prawny wyłudził od Skarżącego pieniądze i nie oddał mu akt sprawy.

Dowód: skarga z dnia 4 maja 2015 r. (k.1).

W dniu 22 czerwca 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED] wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego [REDACTED] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 1, art. 6 ust. 1, art. 28 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. 2015 r., poz. 507 ze zm.), poprzez niezachowanie należytej staranności w podejmowaniu czynności zawodowych.

Dowód: postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 22 czerwca 2015 r., [REDACTED] (k. 5).

W dniu 22 czerwca 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał również radcę prawnego [REDACTED] do przedłożenia akt sprawy [REDACTED] przeciwko [REDACTED].

Dowód: wezwanie z dnia 22 czerwca 2015 r. (k.8).

W toku czynności przeprowadzonych przez Zastępcę Radcy Prawnego w dniu 28 października 2015 r. Skarżący został przesłuchany w charakterze pokrzywdzonego.

Dowód: protokół przesłuchania świadka z dnia 28 października 2015 r. z załącznikami (k. 51 – 54).

W dniu 26 stycznia 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 507, ze zm.) postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie wobec niepopelnienia czynu. W uzasadnieniu wskazano, że Skarżący przyznał iż ostatecznie akta sprawy zostały mu zwrócone, a nadto analiza akt sprawy nie dała podstaw do stwierdzenia, że radca prawny [REDAKTOR] działał wbrew interesowi Skarżącego.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 26 stycznia 2016 r., [REDAKTOR]
[REDAKTOR] (k. 55 – 56).

W dniu 10 lutego 2016 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] wpłynęło zażalenie [REDAKTOR] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. W zażaleniu Skarżący podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i zarzuty wobec radcy prawnego [REDAKTOR]. Ponadto podniósł, że, jego zdaniem, dokumentów w zwróconych aktach było więcej; sprawa była prowadzona długo i bezskutecznie; radca prawny zwrócił Skarżącemu akta sprawy po złożeniu skargi i kierował w stosunku do Skarżącego groźby „że mnie[Skarżącego] załatwi, jak go zawieszają w zawodzie”.

Dowód: zażalenie z dnia 10 lutego 2016 r. (k.62).

Na rozprawie w dniu 21 marca 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał stanowisko w sprawie i wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia z dnia 26 stycznia 2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że zachowanie radcy prawnego [REDAKTOR] wyczerpuje znamiona przewinienia dyscyplinarnego, tym samym jest wystarczający do wydania postanowienia o utrzymaniu w mocy Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] z dnia 26 stycznia 2016 r., [REDAKTOR]

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, w szczególności akta sprawy sądowej, nie wskazuje na to, żeby radca prawny [REDAKTOR] naruszył obowiązki związane z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, przewidziane w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233) oraz Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Analiza akt sprawy sądowej, prawomocnie rozstrzygniętej pomiędzy [REDAKTOR] (działającym za zmarłą małżonkę [REDAKTOR], a następnie dziećmi [REDAKTOR] przeciwko [REDAKTOR] prowadzi do wniosku, że radca prawny nie działał

przeciwko interesowi Klienta (Skarżącego) a sprawa była prowadzona w sposób poprawny. W szczególności nie można uznać za działanie na niekorzyść Skarżącego namawianie do zawarcia ugody. Na marginesie, w świetle okoliczności sprawy, podjętych rozstrzygnięć przez sądy dwóch instancji oraz uzasadnienie tychże orzeczeń, można dojść do przekonania, że mogło to być rozstrzygnięcie korzystniejsze dla Skarżącego, gdyż ostatecznie sądy oddaliły powództwo, następnie apelację.

Co do czasu prowadzenia postępowania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrywał się po stronie radcy prawnego działań bądź zaniechań, za które radca prawny ponosiłby odpowiedzialność, a które przyczyniłyby się do przedłużenia postępowania. Jest faktem powszechnie znanym, że postępowania sądowe mogą trwać nawet parę lat i jest to stan, na który radcowie prawni nie mają wpływu.

Odnosząc się do zarzucanego wyłudzenia pieniędzy, wskazać należy iż wynagrodzenie radcy prawnego jest kwestią indywidualnie ustalaną w umowie łączącej profesjonalnego pełnomocnika z klientem. Z całą pewnością Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest organem władnym do rozstrzygania o przestępnym charakterze czynności radcy prawnego.

Zarzut niezwrócenia akt sprawy zdezaktualizował się już w toku postępowania dyscyplinarnego, gdyż Skarżący przyznał, że je otrzymał. Wprawdzie w zażaleniu Skarżący podniósł, iż akta jego zdaniem i z tego co pamięta, są niekompletne, a także że radca prawny odgrażał się podczas ich zwrotu. Zwrócić jednak należy uwagę, że Skarżący nie był w stanie stwierdzić, jakich konkretnie dokumentów brakuje i w zakresie obu zarzutów nie zaoferował żadnego materiału dowodowego.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż ocena sprawy dokonana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego była prawidłowa i ją podziela w całości. Niewątpliwie sprawy dotyczące stosunków sąsiedzkich są sprawami trudnymi dla stron postępowania, mają silnie emocjonalny charakter, a motywy działania stron mają różnorodne źródło. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego niezadowolenie z pracy radcy prawnego [REDAKTURA] zrodziło się z rozczarowania rozstrzygnięciem sądów powszechnych i nawarstwionym przez lata konfliktem z [REDAKTURA]. Dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił o utrzymaniu w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 stycznia 2016 r., [REDAKTURA].

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały KRRP z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

POUCZENIE: Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego. w zw. z art. 325e § 4 Kodeksu postępowania karnego i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Laura Mucha

Marie Kohlberg-Wienborck

Brehm